

Pinzgauer

Pinzgauer är en ras som härstammar från Pinzgau-regionen i delstaten Salzburg i Österrike. Den har kastanjebruna sidor med vit rygg och undersida. Det var tidigare en trippelras för kött, mjölk och som dragdjur. Enligt genetiska studier är Pinzgauer närmast besläktad med nordtyska låglandsraser.

På 1800-talet föddes de upp för arbete på gårdar, i sockerbetsodlingar och på bryggerier. Under sin storhetstid blev Pinzgauer den mest populära boskapsrasen i Österrike-Ungern och utvidgades därefter genom Östeuropa. Bayerska Pinzgauer stamboken grundades 1896. I december 1890 hade Pinzgauer-rasen vuxit till 101 880 djur i Bayern, men den kollapsade så småningom till följd av industrialisering efter första världskriget. Efterfrågan på nötkreatur minskade och rasen ersattes av bättre mjölkproducerande raser som Fleckvieh. Vid 1930 hade Bayern endast 85 000 Pinzgauer djur.

En naturligt pollad typ, Jochberger Hummel, ansågs vara en separat ras fram till 1997, då den slogs samman i Pinzgauer stamboken. Dessa djur härstammar från en enda, nästan helt vit kalv som föddes 1834 i Tyrolen. De värdelösa eftersom de inte kunde sätta på sig ett ok. Nu är Pinzgauer inte dragdjur längre och den hornlösa rasen är väl anpassad till modern uppfödning. Det finns nu färre än 50 hornlösa Pinzgauer i världen, så typen är hotad.

Djuren är rödbruna. En läcker kastanjfärg är avelsmålet. Svarta djur har inträffat, men sällan. Efter 1900 avlägsnades svarta tjurar från avelsystemet och den svarta färgen försvann. Alla Pinzgauer har det typiska finkade mönstret gemensamt: en bred vit rand längs hela ryggen. Buk, bröst, juver och svans är också vita.

Kornas vikt varierar från 600 till 700 kg och de är i genomsnitt 137 cm höga. Tjurarnas vikt varierar från 1000 till 1100 kg och mankhöjden är i genomsnitt 147 cm.

Pinzgauer-rasen anses vara hotad. År 2001 fanns det 36 000 djur i Tyskland och över hela världen fanns det cirka 1,3 miljoner djur. I Österrike 1995 fanns det 53 874 djur, varav 9883 var registrerade i stamböcker.

Pinzgauer används främst som en amko för köttproduktion, så det finns litet urval på mjölkprestanda. I Österrike har Röd Holstein tidigare korsats in för att öka mjölkavkastningen. Målet är att uppnå 6 000 kg mjölk med 4% mjölkfetthalt och 3,5% protein. Den genomsnittliga

mjölkkavkastningen i Österrike är 5 356 kg mjölk med 3,89% mjölkfett och 3,28% protein (2005).

De är ganska sjukdomsresistenta, deras päls skyddar mot UV-strålning och deras flexibla hud förhindrar parasitangrepp. De betecknas som en foglig, lätthanterad ras, vilket är praktiskt för enpersons gårdar.

Pinzgauer kor har god fertilitet och är mycket goda mödrar. De tar väl hand om och skyddar sina kalvar samtidigt som de producerar mycket näringsrik mjölk. Detta gör att kalvarna växer mycket bra under mjölkperioden.

En studie vid universitetet i München visade att Pinzgauer-kött är "överlägset" när det gäller smak, mörhet och marmorering. En annan tysk studie med Pinzgauers, Braunvieh och Murnau-Werdenfeler, visade att Pinzgauer motsvarade Fleckvieh i kategorier som slaktkroppsvikt och daglig nettotillväxt.

Slaktkvaliteten hos Pinzgauer är hög, särskilt köttutbytet på 57,1% imponerar. Slaktvikten är cirka 354 kg, medan den dagliga tillväxten är 688 gram per dag.

Deras kött rankas också högt för sin röda färg vilket tyder på god köttkvalitet enligt slaktare och konsumenter. Det är också mörkt med stark, god smak.

